

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR“ ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET“ KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár
Nyilttér minden sor 10 kr.

Árvaügyünk.

I.

Ujabb törvényeink közül tán egyik sem volt oly heves támadásoknak kitéve, mint a gyámi törvény.

Az ítélet a végletek között ingadozik, míg az egyik rész vívmányának mondja, a másik rész által visszaesést tanúsító kísérletnek nyilvánítatik.

Mint minden végletek között, itt is a középút a leghelyesebb út.

A törvény magában véve — mint minden törvény — épen nem kifogástalan. Sok benne a homályos, sok a hiány. Különösen adminisztratív oldala oly gyenge, hogy még azon viszony sincs megállapítva, melyben az árvaszékek a szolgabírói és alispáni hivatalokkal állanak. Az árvaszékek jogköre és rendelteti joga nincs kellőleg precízírozva. Nincsenek világosan kimondva ama módok és eszközök, melyeknek segítségével rendeleteinek és intézkedéseinek érvényt szerezhetne és a mi a gyámi törvény életbeléptetésének legnagyobb akadályát képezte, ez azon körülmény volt, hogy a gyámhatóságok szervezése nem történt annak idején országos egyöntetű szempontból, hanem az egyes megyékre bízott, a hol ez akkor mellékes adminisztratív ügynek tekintett s oly szervezetet nyert, mely lehetetlenné teszi, hogy a törvénynek magasabb humanisztikus tendenciája megvalósíthatassék.

De ha e törvénynek hibái is vannak, és ha a szervezet lehetetlenné is teszi annak széles körű életbeléptetését, azért a törvény még sem mondható — csupán azon oknál fogva — visszaesésnek, mert a gyámhatóság közigazgatási funkcióknak lett deklarálva és az igazságtól elválasztva.

Minden törvénynek gyakorlati haszna utóvégre is attól függ, hogyan hajtatik végre?

Gyakorolja a gyámhatóságot akár a törvényszék, akár egy külön árvaszék, a kérdés mindig a körül fog forogni, képesek-e rendeleteiknek érvényt szerezni? Olyan-e az adminisztratív szervezet, hogy a gyámhatóság az legyen, a minnek lennie kellene: a gyámoltak és gondnokoltak szellemi és anyagi érdekeinek, jogainak és kötelezettségeinek őre és gyakorlója?

De a törvényt csak azért visszaesésnek mondani, mert annak végrehajtása közigazgatási hatóságra bízott — igazán csak a rosszakarat vagy felületesség szülte balítélet; csak modern frázis azok részéről, kik mindent az elfogultság szemüvegén tekintenek és kiknek okoskodása oda lyukad

ki, hogy: mivel a gyámhatóságot a megye gyakorolja, tehát eo ipso: rossznak kell lennie.

Nem az emberekben és nem is a gyámügyi törvényben van a nagy hiba; mert hiszen a kvalifikacionális törvény megadja ama garanciát, hogy a gyámhatósági funkciót arra képzett szakemberek gyakorolják s a gyámügyi törvény hiányai meg olyanok, hogy a gyakorlati életben folyton pótoltnak — nem e kettőben van tehát a nagy hiba, hanem az adminisztratív szervezetben.

Az adminisztratív szervezetnek minden képeletet felülmúló neveltséges volta oka annak, hogy a gyámügyi törvény igen sok esetben papíron maradt s a gyámügyek az árvaszéknél bürokratizáló elintéztetnek ugyan, de gyakorlatilag vagy nem fogantatottak, vagy ha igen, akkor sokszor nincs abban köszönet.

Soóvár magyarosodása.

Sárosmegyében a népnevelést s magyarságot terjesztő egyesület „Soóvárvidéki kör“ választmánya felügyeletére bízott Soóvári kisdudóvó-menhely zárviszga folyó évi július hó 30-án tartott meg, a vizsgán megjelent méltóságos Bánó József a megyei egyesület elnöke és Petravics k. tanfelügyelői helyettes, a legnagyobb meglepedésüknek adtak kifejezést.

A vizsgát a helybeli plébános fűdő Sikorszky Endre, egy igen magas és népnevelési szakértelmű tanuskodó beszéddel kezdte meg, üdvözlővén egyúttal a megjelent vendégeket is.

A vizsga eredménye meglepő volt, mert a 90 kisdudó nagy haladást tanúsított a magyar szavak kiejtésében; nem egy jelenlevőnek örömkönyveket esalt ki azon jelenet is, midőn a kiesi tótgyerekek magyar dalok eléneklése mellett tarsasjátékukat mutatták be.

Különben a Soóvárvidéki kör választmányának múlt évi működéséről legjobban tanuskodik a folyó hó 3-án tartott közgyűlés alkalmával felolvasott évi jelentés, melyet egész terjedelmében közlünk azon óhajattal, vajha minden erkölcsi testületnek oly derék munkálkodó választmánya volna, mint e körnek, és különösen oly páratlan buzgalmu elnöke, mint Kalmár Tivadar kir. erdőmester úr.

A jelentés következőleg szól:
„Sárosmegyében a népnevelést s magyarságot terjesztő egyesület“-nek múlt évben történt felhívása folytán vidéki körünk mult év július havában megalkulván, ezen időtől fogva megkezdte működését. Ezen vidéki kör, alakuló közgyűlésen megválasztott választmány felügyeletére bízott első

sorban is a Soóváron felállított kisdudóvó-menhely, mely kisdudóvó érdekében a választmány a lefolyt évben 12 haviülést tartott.

Nincs szándékunk a tisztelt közgyűlés beesés türelmét, ezen választmányi üléseken vezetett jegyzőkönyvek és hozott határozatok felolvasásánál — igénybe venni, hanem egyes fontosabb mozzanatokról jelentést tenni szoros kötelességünknek tartjuk.

Mindnyájunk előtt ismeretes dolog, hogy minden új intézmény életbeléptetése alkalmával kezdetben mennyi akadályal kénytelenek megküzdeni az illető intézők, míg helyes és a szabályoknak megfelelő alapra tudják fektetni eljárásukat. Így történt ez a soóvári kisdudóvó felállításánál is, a mennyiben egyrészt a lakosság közönye, különösen a minden hasznos és üdvös újítás iránt ellen-szenvel viseltető lakosság eleinte nem igen akarta gyermekeit ez óvodába elküldeni, míg rövid idő alatt meg nem győződtek arról, hogy hiszen ezen óvoda esakis az ő javukra állított fel, a hol kisdudó gyermekeikre felügyélnek, őket a rend, tisztaság és beszédre oktadják, még pedig minden díjazás nélkül. Hogy ezen köznyos ellenszenv megszüntetése érdekében a választmány sikeresen működött, bizonyítja azon körülmény, hogy jelenleg az óvodába járók száma meghaladja a 90-et.

Miután az első évben a kisdudóvó csak igen kezdetlegesen, és az intézmény céljának egészen meg nem felelően szereltetett fel, — szükségessé vált, hogy a választmány ezen igen fontos bajt kellőképen és anyagi körülményeihez képest alaposan orvosolja, ezen célból a választmány kebeléből két tagú bizottság küldetett ki az Eperjesen már régebbi idő óta létező óvoda berendezésének tanulmányozására azon kérelemmel, hogy eljárásuk eredményéről és a tapasztalatról jelentést, a soóvári kisdudóvó berendezésére pedig egy javaslatot nyújtsanak be a választmányának.

A küldöttség e kérelemnek megfelelően, nagy buzgalommal, pontossággal és szakértelemmel elkészítették a javaslatot, s miután a választmány meggyőződést szerzett arról, hogy ezen javaslat, mely szerint a kisdudóvó a szükséges Fröbel-féle foglalkoztató és szemléltető szerekkel láttassék el — megfelelő, elhatározatott, hogy a javaslatához esatolt kimutatásban lévő szerek szerzessenek be 67 frt összeg erejéig. E határozat rövid idő alatt végre is hajtott, s most jelenthetjük a tisztelt közgyűlésnek, hogy óvodánkban, mely jelenleg rendesen van felszerelve, a folyó év július hó 30-án megtartott zárviszga alkalmával, különösen a magyar szavak kiejtésében feltűnő előmenetel konstatált.

E helyütt megemlítendő tartjuk, miszerint

TÁRCZA.

Lemondani.

Lemondani, lemondani,
Mily könnyű azt kimondani;
Nem törődni már 5 vele,
Kivel lelkem, szivem tele.

Oh ha ti őt ismernétek,
Kíhez nem fért még a vétek,
Nem az önzés cudar gondja,
Ki a szívet kezén hordja.

Akkor aztán megtudnátok
Mily fájdalom, milyen átok:
Őt k-rülni, rád vágyni
S őt szeretni és elhagyni.

Mari-Anto.

Kész örömet elmondok önöknek a történetet, kezdte Burdet báró, miközben mosoly ült ajkaira. Bizást meghallgathatják kegyetek is, hölgyeim, ámbár egy korz nő játsza benne a főszerepet.

Prefekturai tanácsosnak Ajaccioba küldtek. Előre be kell vallanom, kissé félenk valék, midőn ez állásomat elfoglaltam. Utközben a hajón egy esomó rablótörténetet s oly dolgokat beszéltek el, melyek a „venüetta“-val összefüggésben állottak, s a mit a prefekturán halottam, az sem volt valami nagyon épületes.

Meglehetősen nehéz volt háziasan berendezkednem. Sikerült azonban mégis a városon kívül, bizonyos özvegy Perrininének házában két butoros szobát találnom. Milyen ház volt az! Odon, nagy, hideg, magas, zöldre festett láda; némaság és esend volt benne, mint valamely régi kolostorban. Szerencsére, Mari-Anto volt szomszédnóm.

Ez a Mari-Anto — voltaképen Mária Antóniának hívták — felesége volt egy öszvér-hajásárnak, a ki csaknem mindig utban és kirándulásokon volt. Közös lépesőfolyosón lakott velem. Hogy szép volt-e? Nem állíthatom határozottan, de fiatal és karesu volt, bájos mozdulatokkal, szürkészöld szemmel hamiskásan s vidáman tekintettek szét, s hozzá friss és piros volt a szája, olyan mint egy granátalma.

Mari-Anto és én csakhamar jó barátokká lettünk.

Egy szép napon a láz által gyötörve, a hideg miatt fogaimat vacogtatva, szobám egyik zugában a tűz mellett ültem, midőn szmszédnóm belépett s pohár limonádét hozott. Mosolyogva tette le a kemencézére s azt mondá:

— Tisana, — árpáthea; jót fog tenni önnek.

Nem tudom, mit tett a limonádéba, de annyi bizonyos, hogy a láz, melyben szenvedtem, megszűnt, csakhogy másikat kaptam helyette. A legnagyobb, legfontosabb munka közben, sőt olykor a prefektura tanácsulésim is hallani véltem ruhájának a suhogását. Formaszerint udvarolni kezdtem Mari-Antonak, de mitsem vett észre belőle. Már azért is szükséges volt a legnagyobb óvatosság, mert nyilván nem lehetett tréfálni ennek az aszszonynak a férjével.

Egy izben újra elutazott, feltettem hát magamban, hogy Mari-Antot lakásán meglátogatom. Nem látszott valami nagyon meglepettnék, midőn a szobájában megpillantott. Melléje ültem s kérdeztem, hol van férje? A nyitott ablakon át a hegylányra mutatott, mely az öblöt tulnan körül vette s ujjával esokot intett abba az irányba. Ez ugyan nem volt nagyon bátorító reám nézve, de már benne valék, közelebb toltam hát a székemet s a legbensőbb megindulás hangján suttogtam: Oh, que mi piace, Mari-Anto! (O mennyire tetszel nekem!)

Nyomban elvonta kis barna kezét, a melyet már megragadtam volt, a sarokban álló szekrényhez szaladt s a kezében nagy, hegyes törrel tért vissza hozzám: „Cotello del marito!“ Annymra meg valék lepette, hogy szóvalanul maradtam s újra ismételte a szavait. Ez tehát a férje urának kése volt. Az öszvérhajásár nyilván nagyon féltékeny volt, s a ki udvarolt a feleségének, megkoczkáztatta életét. A kést rémesen forgatva s a fényes pengét szemem előtt lassan fel- és aláforogtatva állott előttem az angyalom; aztán szuró mozdulattal intezett felém. Úgy tettem, mintha nagyon tréfásnak találnám a dolgot s nevettem, pedig lelkem mélyében komolyan aggódtam.

Attól a naptól kezdve nem volt többé közöttünk bizalmaskodás, a jó szomszédi viszony meg lett zavarva. „Jó napot! Jó estét!“ így köszöntöttük egymást, ha a lépcsőn találkoztunk, ennyi volt minden.

Hushagyó éjjelen igen korán tértem haza, minthogy senkit nem találtam a klubban. A mint a lakásom elé érve, felemeltem a fejemet, egy-

Fővárosi levelek.

VI

ezen felszereléssel megbízott, a népnevelés terén előnyösen ismert és szakképzettséggel bíró Vrablovits Román, választmányi tagnak sikeres eljárásáért, jegyzőkönyvi elismerés és köszönet szavaztatott.

A múlt évi zárvizsga után, a kisdedővőné 30 napi szabadság időt kapott és 15 frtnyi segélypénzben részesült.

Ez alkalommal felmerült az a kérdés, vajjon nem lesz-e hosszú szünet az intézmény hátrányára? E kérdés oly előnyös megoldást nyert, hogy nem mulasztható el annak a felelőse, miszerint a választmányi hölgy tagjai, névszerint: Halmay Agostonné, Semsey Emma és Horváth Lajosné ő nagyságaik ajánlották, hogy ők ezen 30 napi szünet idő alatt felváltva, az övönét helyettesíteni fogják és miután ők ezen elvállalt ténykedést nagy buzgalommal és szorgalommal teljesítették is, a választmány ezen nemeslelkű felajánlásukért jegyzőkönyvi elismerő köszönetét irányukban írásbelileg kiadta.*)

E helyütt megemlítendőnek tartatik, hogy a választmányi hölgy tagjai a kisdedővőintézmény érdekében, folyton kiválóan szép eredménnyel működnek és már női hivatásuknál fogva is, a kisdedőkkel gyengéd bánásmódjuk és áldozatkész-ségük arra enged következtetni, miszerint ezüsterü volna az intézmény felvirágzása érdekében a választmányt minél több női tagból összeállítani.

T. közgyűlés! Ezek voltak a főbb és nevezetesebb momentumok, a választmány működési körében; de ezeken kívül még számos kisebb, de a kisdedővő intézményre fontos ügy intéztetett.

Ebből méltóztatnak látni, hogy a választmány a reá bízott feladatnak megfelelően iparkodott és hogy ha az egyelőre irányának és követeléseinek teljesen még sem felelt meg, az nem a választmány akarathányán múlik, hanem az ezen jelentés elején említett okban rejlik, hogy t. i. minden ujjonnan elevelbe léptető intézmény kezdete lassú és nehéz.

De azon reményünknek bátran és minden szerénytelenség nélkül adhatunk kifejezést, hogy ha a mélyen tisztelt egyeleti tagok minket e hazafias törekvésünkben továbbra is hűvel támogatni fognak, a zászlóinkra kitűzött két célunk elérése, t. i. a nemzeti nyelv fejlesztése és a népek nemzeti szellembe való nevelése sikerülni fog.

A múlt évben megtartott alakuló közgyűlés alkalmával megválasztott választmányi tagok közül Harmanesok György ur leköszönt és helyébe Halmay Agostonné ő nagysága választotta meg, — időközben pedig Soóvárról történt távozása miatt Bellis János és Horváth Lajosné leköszöntek, de a közgyűlés közeledése miatt helyük még nem töltött be.

Hogy a kisdedővőbe való járás, jobban és jobban megkedveltessék, a választmány a múlt karácsonykor egy a gyermekek részére alkalmi ajándékokkal megrakott karácsonyfa felállítását határozta el és miután e célra semmiféle pénzzel nem rendelkezett — adakozás útján szerezte meg a költségek fedezésére kívánt pénzeszeget. — E célból újból a már többször említett három hölgy választmányi tag vállalta el az adakozások gyűjtését, mely gyűjtések oly fényesen sikerült, hogy az említett ajándékok beszerzésére 32 frt 59 kr. folyt be.

A kör jelenleg 36. tagból áll.

Jegyzette: *Románszky Antal,* A kör elnöke: *Kalmár Tivadár.*

*) Kalapot emelünk e derék hölgyek előtt. Ők valóban azon magyar nők közé tartoznak, kiket Vörösmarty és Garay a piedestálra emelt.

szere csak világosságot pillanték meg a szobám ablakában. Felsietek a lépcsőn s mily látvány tárul elém! Legjobb székemen egy kis ur ült prefekturai tanácsosi egyenruhában, chapeaux-claquekal a kezei között. Senki más nem volt, mint Mari-Anto, aki távollétem alatt felhánnya ruhaszekrényemet s most egymagában karnevali jelenetet hozott színre a lakasomon.

Kezdetben azt hívtam, hogy egész méltósággal ellene kell szegülnöm a tréfának. Képzelmék csak, ha a prefekt véletlenül látta volna-e tréfát! Végre is azonban kevésbé tragikusan vettem a dolgot s valóban nem tehetek róla, de a kis ösvérhajásné nagyon bájosnak találtam az egyenruhában. Szó nélkül megragadta kezemet s a szobájába vitt. Alig valánk ott, a különös teremtet jelt adott nekem, hogy egy pillanatra várakozzam. Besurrant a kamrájába nyomban visszatért vánkósból s takarókból összeállított nagy bábbal, a melyre saját köntösét és zubonyát húzta fel.

— Igy ni! Ez itt Mari-Anto, kiálta mosolyogva, s én magam vagyok most az előkelő ur. A férjem, kinek mindjárt haza kell jönie, az urat a leggyöngédebb beszélgetésben fogja találni Mari-Antóval, s meglátjuk mit szól hozzá.

Leült, a nagy bábót ölébe vette, gyöngéden magához szorítá, tréfásan megeskölta s ismételve kiálta, a hangomat s kiejtésemet lehetőleg utánozva: — Oh! que mi piace Mari-Anto! E mellett folyvást kacagott. Eközben felnyitott alant a ház ajtaja s nehéz lépteket lehetett hallani a lépcsőkön.

— A férjem! Távozzék gyorsan, kiáltá Mari-Anto s elfújta a gyertyát. A csaknem egészen söté-

Munkácsy a festőművészet Shakespeareje. Minden képe egy-egy dráma. Mikor „Krisztus Pilátus előtt” cz. festménye Budapestre került, a vas-kalaposok majd hanyat vágódtak ijedtökben, s a közvéleménnyel nem merve szembeszállni, csak úgy suba alatt adták tovább ócsárlásaikat. Ki látott valaha ilyet? Ez a neveletlen lángész szakit minden hagyományt. Kivetkőzteti a képirást szelid jelleméből, összehalmozza a legrikítóbb színeket s oly vastagon bánik a festékekkel, hogy alakjai nem is festve, hanem faragva látszanak lenni. Semmi ér-zéke nincs az emberi test szépségei iránt, hanem kikeresi a lélek legsötétebb vonásait s képein a gazembereknek jut a főhely. Mintha csak azt a vádat hallanók, hogy a Shakespeare hősei egytől-egyig örültek.

A kiállításán több képével találkozunk. Utolsó nagy festményéből kiszakítva itt van: „Jézus a keresztfán.”? Ugyanaz az átszelemült arez, Istennek ártatlan bányája. Vonásain mennyei fény dereng, szemei égre szögezvék, égi atya kezeibe ajánlja lelkét. Beteljesedett. Ime a modern dráma, mely a küzdő hős lelkében megy végbe s nem szorul deus-ex machinára. Az ég nem sötétedik el, nem hasadoznak meg a templom kárpitjai, nem nyílnak meg a sírok, de a gyarló ember ez isteni arezra pillantva mégis érzi, hogy ott az emberiség meg-váltója haldoklik s halálával rombadönti az ó-világot.

A nagy mester másik képe: „A falu hőse.” Hires athléta került a faluba s a csapásokban megy végbe a homerosi küzdelem. A falu hőse szótlanul gyiri fel izmos karján az ingujját. Szörnyű mérge-sen néz, fogaival ajkába harap s már előre valami kannibáli gyönyört érez. A sovány kökér ijedt arez-czal szemléli a vészjósló előkészületet. A falu apraja-nagyja ott van nézőközönségnek s valamennyinek más-más kifejezés ül az arcán. Az egyik szörnyülködik, a másik nyitva felejtí a száját, a harmadik komoly, bíráló arezot vág, a negyedik fogai közé szoritja a pipáját s már előre élvezzi az érdekes küzdelmet, az előjáróság hivatalos képpel néz a történendők elé s még lezik is vigyorogva dől a léczes kármentőhöz, észre lehet venni, hogy bár nagyon ostoba mulatságnak tartja az ilyen nyaktörő heczet, mégis kíváncsi az eredményre, míg egy kis 3-4 éves szőszke lány felhasználja az általános várakozást s valami esereptál tartalmába markol bele két kézzel.

Van még Munkácsynak egy tájképe is, mely-ről az a művészkörök véleménye, hogy nagyon hanyagul van kidolgozva. Ők értik, hogy miért, én csak annyit látok, hogy ez nem afféle erdőzug, a hová a holdvilág is csak fél fejjel bír bekukucskálni, hanem igazi tájkép. Mert a legszebb tájék is hide-gen hagy élő lények nélkül, itt pedig épen az élő alakok lépnek előtérben. Szélről most boronálják be az őszi vetést, távolabb tehének legelnek, még távo-labb a falu tornya csillog, míg a láthatár pereméjén, tul a fák mögött, a leáldozó nap sugárai pirosra festik az ég boltját s az egész képet bűbajos aranyos szürkületbe borítják.

Jankó János, genialis torzkép-rajzoló, kített magáért. Nem lehet törülmetszettebb magyar alakot képzelni, mint kitünő humorral festett képén, mely ily czímet visel: „Czigány kínálja lovát.” Nagy alföldi vásáron vagyunk. A pörge kalapu szürke dolmányos molnármester gömbölyű életpár-jával már a szekéren ül s indulni akar, hanem mig pipára gyújt, ráér megkérdezni a Petyi czigánytól, hogy hogy vesztegeti azt a vén gabanczot? Nosza, Petykó se rest, mutatja a szürkéje fogát s arcán szörnyű eladhatnással tiltakozik a gebéjére szórt

tét szobában egyedül maradt a kis prefektusi ta-nácsos, a holdfény által gyöngén megvilágítva s a bábót a térdein tartva.

A szobába siettem, a kulcslyukhoz illesz-tettem a fületem s hallgatóztam. A szívem hevesen dobogott, mintha nem más valaki, hanem én ma-gam ültem volna ott az egyenruhában. Ámbár a szoba, mint mondtam, csaknem egészen sötét volt, mégis mindjárt beléptekor kellett valamit látnia az ösvérhajásárnak, vagy félig elfojtott nevetést halla-nia, mert az ajtóban állva maradt s mormogá:

— Che cos'è? Mi az?

Aztán gyujtófának a falhoz dörzsölését hal-lottam, melyet tompa felkiáltás s szitok követett, s aztán lépteket hallottam a szobában, s olyan zajt, mintha szekrényt nyitnának fel. O, ezt ismertem már! Il cotelò del marito! Ugy tetszett, mintha magam előtt látnam csillogó, hegyes és éles pen-géjével. Brr! Rettenetes jelenetet vártam.

Egyszerre azonban ezüstesen csörgő kacaj hang-zott fel, a melybe nemsokára belevegült egy basszus hang kacagása is — egy boldog, meg-nyugodott embernek a szívből jövő kacagása. S aztán vég nélküli csókok és magyarázatok követ-keztek — s újra és újra végtelenül hosszú és vég-telenül sok csók! Ah! az egyenruhám még soha nem volt ily vidám és jókedvű jelenetnek tanuja, s nekem az ajtó mögöt kellett állanom.

Ez mégis több volt a tréfánál! Ezen az es-tén esedese el kellett viselnem fájdalommat, de másnap reggel új lakást kerestem, s néhány órával később véget ért a szomszédságom Mari-Antóval.

rágalmak ellen. Fia bémész arezcal nézi a ló hátá-ról az alkut, míg az öreg dáde maga is belevegült érettebb nézeteivel a párbeszédbe. Majszterné asz-onyom szörnyen jól mulat a Petyi buzgalmán s meg nem állhatja, hogy egy gunyos megjegyzéssel még jobban neki ne tüzelve a dicséretnek. E jelenet-től jobbra egy széles jó kedvében levő juhász szá-mártól vont szekeren mulattatja az életepárját, előtök pedig egy szürös atyafi terel két malacot, míg hátul a csardából most lépett ki egy jól meg-termett mesterember, a kit egy rakás cigánypurde vesz körül. Krajczárt kunyorálnak tőle, de a maj-sztram nagyon mélyen vájkal a zsebében, sehogyse bír ráakadni. Notabene a mester az egyik pur-dében ifjabb fiát örököltette meg, a ki, bár még csak 13 éves, már is a „Borszem Jankó” szá-mára rajzol. A képnek egyedüli hibája, hogy a mester-nek nincs elég gyakorlottsága a színek kezelésében.

Hasonló genre s párja ennek Herzl Kornél képe: „Nines párja a Molnári bakának.” Kurta urlaubon van-e vagy obsitot kapott, elég az hozzá, hogy haza került a Barnáék Andrisa. Atyafi, szom-széd, legénypajtás mind ott iszik vele a koresma nagy asztalánál. Bizonyosan elmesélte már, hogy aprították a fránya bosnyákok de most mással van elfoglalva. Egy sugár parasztlányt ölelget s mond neki annyi czífrát, hogy a lány csak egy irúl-pírul bele, tetszik neki mód felett, míg a többiek hami-san mosolyogva gyönyörködnek a vitéz hódításában. Csak ott az ajtó mögött vág hozzá sötét arezot egy szálas legény, majd keresztül szúrja szemével a lányt, de nincs bátorsága kikötni a napbaruitotta nyalka bakával.

Egyáltalán a táj- és genreképek vannak tul-nyomó többségben. Kiválik még Kegyes József: „Pipára gyujtó magyar pörja.” Sötét éj veszi kö-rül a szürös atyafit s a mint rágyujt, sajátóságos bűvös fény világítja meg az arezát.

A tájképek közül Tölgyessy, Ligeti és Mé-szöly festményei tűnnek ki; a genreképek közül Valentiny: „Haldokló cigány”-a, Fesztly: „Bánya-szerencsétlenség”-e, Feledi, Aggházy stb. művei a jelesebbek.

Az arezképfestés terén Vastagh György és Benzúr páratlanul állnak. Történelmi tárgyú kép-pel alig találkozunk. Sajátóságos lélektani tünemény, hogy az irodalom is, mikor népnemzetvéi válik, előbb a jelenkori népelethez fordul s csak aztán keresi fel a multat. Ezért kellett megelőzni Pető-finek Aranyt, Burnsnek Byront s Berangernek Hugó Viktort. En hiszem, söt erős meggyöződés-em, hogy képzőművészetünk egészséges fejlődése mellett nemsokára nagy történelmi alkotásokkal is találkozni fogunk.

Albert József.

Különfélék.

A király születésnapja. A hálaadó isteni tiszteletet e napon a székesegyházban, városi apát-plébánosunk Pletényi Endre személyesen tartotta. Jelen voltak: a törvényhatóság, kir. törvényszék s a különböző intézetek és testületek képviselői. Egy óraker a gör. kath. püspöki palotában diszebed volt, melyre a különböző hatóságok és intézetek fejei és főbjei voltak hivatalosak. Ő méltósága dr. Vályi János felséges urunkra és fenséges esa-ládjára emelte poharát s utána Pletényi Endre apát-plébános a háziurra. Az ebéd a késő délutáni órákban végződött.

Eljegyzés. Kösch Árpád városunkban elő-nyösen ismert könyvnyomdatulajdonos f. hó 16-án váltott jegyet az itteni társadalmi körökben fölötke kedvelt bájos s művelt Putschalko Kornélia, Put-schalko József nyugalmazott es. kir. százados le-ányával.

Ülés. A magyarságot és népnevelést Sáros-megyében terjesztő egyesület közp. igazgató választ-mánya f. évi szeptember hó 1-jén d. e. 11 óraker tartja választmányi ülését.

Lipthay István miniszteri tanácsos és az országos egészségügyi bizottság elnöke e hó 19-én tartott értekezletet a megyeház főbb tisz-tviselőivel és orvosával az állategészségügyi előmoz-dítása érdekében. Szakavatott fejtegetésben utalt a marhatenyésztés fontosságára. Behatóan kérdező-ködött kiváltképen a marhalevelek, a városi rendőri s vágóhidak körébe tartozó ügyek mikép való keze-léséről, azon óhajlásának adott kifejezést, vajha minden járásban legalább a szolgabírói székhelyen egy állatorvosi állomás szerveztessék.

Alapkő lerakása. Városunk ez év folya-mán három nyilvános épülettel fog nagyobbodni. A r. k. elemi iskola már tető alá került, a kir. törvény új épülete szinte gyorsan halad a befeje-zéséhez; a harmadik a g. k. seminarium, melynek alapköve dr. Vályi János püspök ő exlja által e hó 18-án lett letéve. Az ünnepélyen jelen voltak töb-bek között Mattyasovszky Tamás főispán, Péchy Zsigmond alispán, Palugyay Gusztáv törv. elnök stb. Az ünnepély, mozsár durrogatás között, egy-házi szertartással vette kezdetét; ezután Tóth Elek tápintézeti igazgató és theologiai tanár felolvasta a semináriumi épület keletkezésének történetét, kifejt-vén, mily küzdelembe került annak megvalósulása. Az okmány — melyben az uralkodó, a miniszter-elnök, a kultuszminiszter, a püspök, a káplán tag-jai, a megye főispánja, alispánja és Eperjes város polgármesterének nevei fel vannak sorolva, egy pléh szelenczébe tétetett s az alapkövel együtt — a szo-

kásos kalapácsütések mellett — elhelyeztetett. Adja az ég, hogy ezen semináriumból csakis derék lelkesek és jölelkű hazafiak kerüljenek ki! Míg oly érzelmű főpap, mint dr. Vályi János ő mltsza által az egyházmegye élén, addig örömet találанд ezen intézetben, nemesak az egyház, hanem a haza is!

Kählig Ede alezredes, Kis-Szebenre lévén áthelyezve, zászlóaljával együtt az őszi gyakorlatok után, szept. hó első napjaiban hagyja el városunkat. Szükségtelen elősorolnunk érdemeinek azon hosszú sorát, melyek társadalmi téren nevéhez fűződnek. Nemesak kitűnő katona, hanem fiatal szalonember, magas műveltségű férfi, kibén Széchenyi körünk színészeti és zenezakválsztmánya legjobb erők egyikét vesztendő. Öszinte sajnálattal vesszük távozását, remélve, hogy rövid idő alatt újból visszatér körünkbe.

Kinevezés. Krivácsy Károly áthelyezése folytán üresedésbe jött jegyzői állomásra az eperjesi kir. törvényszéknél dr. Grynaeusz Géza kiszebeni járásbírói aljegyző lett kinevezve.

A megyei költségvetés. Folyó hó 18-án tartott állandó választmány ülésében meg lett állapítva az 1886-ik évre sz. hó költségvetés. E szerint bevételképen 66.315 frt 50 kr., kiadásképen 64.931 frt 98 kr. lett előirányozva, úgy, hogy 1883 frt 42 krnyi megtakarítás mutatkozik.

Majales Girálton. Tegnap szépen sikerült mulatság volt Girálton — Semsey Boldiné, Bánó Miklósné, Ferenczy Béláné, Görgey Béláné úrnők és Desseswffy Pál rendezése alatt. Jó színtelen zene mellett pompás kedv uralkodott s késő éjszakáig tartott a sikerült mulatság.

Helyes indítvány. Hogy a hadmentességi díj a legigazságtalanabb fejadónemek egyike, azt még a kir. adófelügyelő is elismeri. A befizetések a legerélyesebb szigor daczára felette kedvezőtlenek. Ennek okát abban leli az adófelügyelő, hogy a díjtételek nagyon magasak s azon életrevaló indítványt teszi felévi jelentésében, hogy a 3 és 4 frnyidíjtételek törvényhozási uton leendő leszállítása a kormány figyelmébe ajánlandó lenne.

Időleges kiállítások. A nemzetközi szőlőkiállítás szept. hó 25-től október hó 4-ig; az őszi gyümölcs és zöldségkiállítás okt. hó 15—31-ig fog Budapesten megtartani.

Hiába minden figyelmeztetés. A magyarul nem beszélő tanítókat idejekorán figyelmeztettük, hogy a sárospataki 6 heti magyar nyelvi póttanfolyamra minél számosabban jelentkezzenek. Hiába volt a figyelmeztetés. A megyei tanítók közül összesen csak 31-en jelentkeztek, ezekből felvételt 27, négy pedig, miután kérvényét határidőn túl adta be, felvehető nem volt. A magyarul nem beszélő megyei tanítóknak tehát csak egy negyedrésze jelentkezett, a többi esőkönyösségében önmaga alá vágta a fát. El is várjuk az illetékes hatóságoktól, hogy ellenük az ismeretes ministeri rendeletet a legerélyesebben fogják alkalmazni.

Állami iskolák. A vallás és közoktatásügyi ministerium Berettőn, Radácson és Osztrópatakon állami iskolák felállítását engedte meg.

Népesedés. A három városban mult hó folyamán született: Eperjesen 22 fiu, 10 leány; összesen 32 gyermek. Meghalt 17 fiu és 14 leány összesen 31 gyermek. — Bártfán született 10 fiu és 11 leány, meghalt 3 fiu és 3 leány. — Kis-Szebenben született: 8 fiu és 3 leány, meghalt 7 fiu és 5 leány. — Született összesen 64 gyermek, meghalt 49.

Gyászjelentés. Adámföldi Bornemisza Boldizsár földbirtokos és a f. v. m. kir. államrendőrség főfelügyelője egy a maga, valamint kiskoru gyermekei: Anna, István és Hermína; ugyszinte testvére és a többi rokonok nevében fájdalmas szívvél tudatja nevének, illetőleg édes anyjának és testvéröknek Adámföldi Bornemisza Boldizsárné szül. Hevessy Hermína urnőnek, f. évi augusztus hó 11-én, életének 31-ik, boldog házasságának 4-ik évében, hosszú szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai f. évi augusztus hó 13-án d. u. 5 órakor lettek az Eötvös-utca 19. sz. a. lakásából a ref. egyház szertartása szerint a kerepesi ut meletti temetőben örök nyugalomra téve.

Figyelmeztetés. Az eperjesi ev. ker. collegiumban a jövő 1885/6 iskolai évre a beiratások a főgymnasiumban és a tanítóképző intézetben sept. 1—2-ig — a négyéves tanfolyamra berendezett hittanintézetben és a jogakadémián sept 1—8-ig tartanak. Később jelentkezők csak elkészítendő igazoló bizonyítványok és folyamodvány alapján vétethetnek fel. A beiratásokat megelőzőleg august. 30 és 31-ig napjain tartanak a felvételi, javító s esetleg a magánvizsgák. Felvételi vizsgát tartoznak tenni azon gym. 1-ső osztályba lépő tanulók, kiknek a negyedik elemi osztályról szóló kielégítő bizonyítványuk nincs és ezen vizsgáért díj fizettetik; különben pedig az ilyen bizonyítvánnyal ellátott tanulók, valamint minden más tanuló, a bizonyítvány alapján vétethetnek fel. A kik tanulmányaikat magánnevelésben folytatták s magánvizsgát akarnak tenni, azok a megelőző osztályról szóló hiteles kielégítő bizonyítványon kívül tartoznak hozni mult évi holtartózkodásukat igazoló községi bizonyítványt is. A tanítóképző intézetbe, valamint a tápintézetbe való felvételre nézve utbaigazítást adnak a tanítóképző-intézet vezető tanára és a tápintézet gondnoka, esetleg mind: kettőre nézve a coll. igazgatóság. A

theológiába s jogakadémiába a felvétel az érettségi bizonyítvány vagy a mult évi index alapján történik. Kelt Eperjesen, 1875. aug. 12-én. Hörk József coll. igazgató.

Bártfai fürdő. 1885. évi aug. 16-áig 1038 fürdővendég van a bártfai fürdőnevsorba bejegyezve.

A kir. kath. főgym. róm. kath. Alumneumának közgyűlése. Ugy vagyunk meggyőződve, hogy az olvasóközönség mindenkor szívesen veszi, ha a megyénkben, városainkban létező egyesületek néha-néha életjelt adnak magukról a nyilvánosság előtt. Ezt különösen oly egyesületeknek kell tenniük, melyek épen az olvasó közönség feliről keletkeztek és prosperálnak. Így kötelességet rónunk le, midőn az eperjesi kir. kath. főgym. róm. kath. alumneumának f. é. augusztus 18-án megtartott közgyűléséről referálunk. A közgyűlést Károlyi László ő excentiájának távolléte és Berzevicy Tivadar alelnök ő nagyságának lemondása folytán Ghillány József mint ad hoc választott elnök nyitotta meg és vezette. E közgyűlés főmozzanataiként a következőket említjük meg. Mindenekelőtt az 1884-5-ik számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése olvastatt fel, melyből kiderült, hogy az egyesület vagyona 510 frt 37 $\frac{1}{2}$ krral gyarapodott: régi hátralékokból az előirányozott 50 frt helyett 183 frt 21 kr. folyt be, hogy jelenleg csak 133 frt 50 krra ragnak a hátralékok s hogy végre az egyesület alapítókéje 9349 frt 80 kr. Majd a jövő évi költségelőirányzat olvastatt fel; e szerint a bevétel 1743 frt 19 $\frac{1}{2}$ krra, a kiadás pedig 1716 frt 57 $\frac{1}{2}$ krra tervezeték. Az igazgató választmány rendelkezésére 1000 frt boesátattik, 500—600 frt pedig az alapítóke gyarapítására fordították. A segélyezés után is tápintézet berendezésével történik, mert ez a leghathatósb eszköz a növények erkölcsi érületének és szorgalmának fejlesztésére. A jövő évi számadások megvizsgálására Urbán Antal elnöke alatt Desseswffy Ignác és Ghillány József tagokból álló bizottság küldetett ki. Itt helyén valóan találjuk, hogy egyrészt Vilczek Kamillnak, az egyesület pénztárosának, szokatlan nagy mértékben tanúsított ügybizalmát kiemeljem. Ritka türelemmel, meleg odaadással, mely szakértelemmel és bámulandó pontossággal vezeti az egyesület pénzügyeit. Gratulálhat magának az egyesület, midőn őt pénztárosul bírhatja. Másrészt mely elismeréssel kell adoznunk Berzevicy Tivadar ő nagyságának is, ki az egyesület keletkezése óta buzgó alelnöke volt az alumneumnak. Különös tevékenységet fejtett ki s épen azért nagy érdemeket szerzett akkor, mikor az alumneum szervezetet. Kiszérje őt áldás a jól megérdemelt nyugalom ölében. De térjünk vissza a közgyűlés folyamára. Az alapszabályokban meghatározott három éves ciklus ez évben telvén le, az egyesület újjászervezése e közgyűlésen történt meg. Ennek alapján elnökül egyhangulag Károlyi László, nyug. alkaucellár ő excentiája, alelnökül Péczy Zsigmond, Sárosmegyei érdemes alispánja, jegyzőül Lévy István kir. kath. főgym. tanár, ügyészül Mandics Ede köz- és váltó ügyvéd választották meg. Az igazgatóválasztmány pedig, melynek elnöke a kir. kath. főgym. időszerűtől igazgatója, következőleg alakult meg: Beőr Kálmán, Berzevicy Béla, Desseswffy Ignác, Fuhrmann Andor, Ghillány József, Kovács Gyula, Kresztianko András, Pletényi Endre, Schmidt Károly, Urbán Antal, Vilczek Jób, Vilczek Kamill és a kir. kath. főgym. tanárkarának alapító és rendes tagjai. Nem fejezhetjük be méltóbban e sorainkat, mint abbéli kívánatunk kifejezésével: Isten éltesse az újjáalakult egyesület minden egyes tagját alumneumunk felvirágoztatására, a haza javára!

Mulatság és földrengés. Vettük a következő ékes sorokat: Meghívó jegyek hirdették nagyhangú, vagy helyesebben nagybetűjű szavakkal, hogy a Varannó és Vidéke fiatalága táncmulatságot rendez t. hó 15-én az Agyagoszi fürdőben. Derült ég mosolygott a nevezett napon. Agyagosra beleszóve sugarait a szép szöke hölgyek arany hajába, körülrajongva a barnák éj fürteit. A barna gyerekek húzták a jobbnál jobb talpalá válókat, — s a fiatalág járta tüzzel hével. A nap leszállta után ékes lampionok szende fénye világitá meg a táncztermet, pedig nem igen volt szükség reá, elég fényes csillag ragyogott ott, a hölgyek szemében! a kikről dicsőret képen meg kell jegyez-nem, hogy igen egyszerűen még is esinosan voltak öltözve, de hisz a drága könek nem kell foglalt! A négyest húsz párnál több tánczolta, a mi bizonyoságot tesz, a szép számú közönségről. Az egyszerű, kedélyes mulatságnak az éjjel vetett végett koromsötéttel, s a feldőlés veszélyével fenyegetve a vidékieket, de csak az — öregeket, — a fiataloknak ott ragyogott szemé előtt két fényes csillag, — két szép szem: s ott égett szívökben a elhozott emlékek édesen fájó érzése. . . . Tegnap azaz 17-én délután 7 óra tájban Mogyoróskán kisebb földrengést észleltünk, melynek behatása alatt az órák megálltak, s a házakon is észrevehető volt esekélyebb rezgés. Az egész természetünemény egy percig tarthatott. Természetudós nem lévén (a természet titkai közül, csak a szívek titka érdekel) irányát nem mondhatom meg: de hajlandó vagyok hinni, hogy az öreg föld az Agyagoszi mulatság behatása alatt (ugyancsak rengett a tánczterem) kedvet kapott a tánczra, s ugyancsak járatta a esárdást a szobában lévő tárggyakkal. Node mintha érezné, hogy Agyagoson ez idényen utolsó mulatság

volt; az öreg föld is abba hagyta egy rengés után a tánczot, s nem kiáltotta utánna a „hogy volt”-ot! (Szekeres F.)

Magyar állami tisztviselők központi egyesülete. E czim alatt tömörülve a kisebb fizetésű állami tisztviselők, egyesületet szándékoznak alakítani, a melynek czélja az állami tisztviselők szellemi, társadalmi s anyagi tisztviselői karnak képviselete, az együvé tartozás érületének és a testületi szellemnek ápolása. Segíteni fogják az elszegényedett tagokat, az árvákat, özvegyeket gyámoltják: a budapesti, ugynevezett beltalagoknak intézetek és cégeknek anyagi előnyöket fognak kieszközölni; a vidéki, vagyis a kültagoknak személyes ügyeiben gyorsan eljárnak, s erről nekik a levéldíjak egyszerű megtérítése mellett lehető leggyorsabban értesítést küldenek; ha Budapestre jönnek, olesó szállásról gondoskodnak s e célból egyezkedni fognak a vendéglő tulajdonosokkal; de a főczél az lesz, hogy anyagi helyzetükön javítani iparkodnak. Az egyesület helyisége a kaszinó jellegével fog birni (lesznek ott hírlapok, könyvtár stb.) és tanácskozási helyül szolgál. A beltalagok évenként 4 frtet fizetnek, a vidéki tagok évenként 1 frtot. A felhívókat már kibocsátották s eddig (10 nap alatt) körülbelül 600-an vétették föl magukat tagoknak. A végrehajtó-bizottság irodája Buda, füzteza 4. szám alatt van, a hová a visszaküldendő aláírási iverk és levélbeli megkeresések intézendők.

Zárvizsga. Keczer-Peklen aug. 17. Az itteni 4 osztályu izr. népiskolában f. hó 16-án tartott meg a zárvizsga. Valóságos diadalt aratott a magyar nyelv. A jelen volt kir. tanfelügyelőhelyettes, Petrasevics Endre úr bizonyossága szerint ezen iskola azok közé sorozható, melyek legjobban hordják keblükön a magyarsodás ügyét. Csak két éve, hogy az iskola fennáll s a magyar nyelv máris mint rendes tannyelv szerepel. A tanulók a hozzájuk intézett kérdésekre oly jó magyarsággal feleltek, mintha az alföld valamely tösgyökeres vidékének gyermekei volnának. Az érdem Herz Mór buzgó tanítót illeti, ki oly ügyesen tudta tanulóival a hazai nyelvet elsajátíttatni és megkedveltetni, hogy egymás közt csak magyarul beszélnek. Altalában meglepő volt az eredmény, melyet nevezett tanító a számtan, földrajz és történet ismeretében mutatott fel tanulóival.

A közegészségügy Tót-Sóóvár községeben. A sárospataki járás szolgabírája értesülvén arról, hogy Tót-Sóóvaron a községeit átszelő patakot a közegészséget veszélyeztető módon kenderázattalra használják, ez okból utasította az előjáróságot, hogy a községeben azt beszüntesse. Az előjáróság a szolgabíró rendeletének kellőleg eleget nem tett, miért a szolgabíró rendelete szigorú fogantatására végett esendöröket küldött ki. A megjelent esendörök a községi bíróját felszólították eljárásuknál szabályszerű megjelenésre, mire az érdemes bíró az felelte, hogy „néki semmi köze a esendőri eljáráshoz, hanem a községi közegészségügyéhez s általában a községi dolgainak vezetéséhez sincs semmi köze. Mint értesítenek, az erélyes szolgabíró most indítatva érzi magát, hogy az érdemes községi bíró urat törvényes kötelességeire kitaníttassa.

Parasztregulák (időjárás) szeptember hóra. Egyed napja (szept. 1.) ha szép, egész hónap szép lesz. Mária születése napján (szept. 15-én) a milyen az idő, olyan lesz még 4 hétig. Milyen a szeptember, olyan lesz a jövő márczius. Meleg őszre hosszú tél. Ha a bor szt. Mihálykor elfagy, jövő májusban is el fog fagyni.

Kis lutri.

Budapesti augusztus 14-én: 18, 1, 17, 30, 70.
Prágai augusztus 19-án: 71, 4, 66, 5, 26.

Felölös szerkesztő: **Hedry Bertalan.**
Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Hivatalos rovat.

898.885 tkvsz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A kiszebeni kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Blumenfeld Salamon végrehajthatónak, Grünvald Lipót mint Szlaninka József vevője ellen 60 frt tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kisszebeni kir. járásbírósg területén lévő Darócz községeben fekvő a daróczy 44. sz. tjkben foglalt Szlaninka József még nevében álló 19 és 20 h. sz. ház és kert fele részéből álló ingatlanok, az árverést 98 frt kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1885. évi október hó 28-ik napján délelőtti 10 órakor Darócz községeben** a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is, eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 9 frt 80 krt készpénzben a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. IX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság.

Kis-Szebenben, 1885. július hó 31 -én.

Tahy kir. járásbíró.

NEM HIVATALOS ROVAT.

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

Bécsben, IV., Heumühlgasse 13. Alap. 1817-ben.

Markert M. vezetése alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kapesokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fűrés- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentnevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. stb. berendezésére is, nemkülönben mindenféle, gépekkel előállítható faművek elkészítésére, adott rajzok és minták után, kivéve a házbutorokat.

1016 12-6

Linkesch Samu özv. Eperjesen

ajánlja a legelső díjakkal kitüntetett

eredeti
Scholcz-féle
vasekét

(original
Scholcz'sche
Vereins-
Pflüge).

Hoffherr-féle kitünő gőz- és lőerejű cséplő készleteit
legjutányosabb árban.

114 3-1

SZOLYVAI POLENAI OLENYAI

savanyúvizek, valamint

LUHI-ERZSÉBET

gyógyforrás vize, — mindannyian kitünő üdítő ita-
lok s járványos betegségek alkalmával is nagyhatá-
suak, — megrendelhetők

MARSALKÓ KÁROLY

munkási uradalmi ásványvizek birtokánál Nyiregy-
házán, s kaphatók országszerte minden nevezetesebb
gyógyszertárakban, fűszerkereskedésben és vendég-
lőkben is.

Bei der herzoglich Anhaltischen Güter-
direction in Hertenek ist vom 1-ten October
c. angefangen ein

Waldhegerposten

zu besetzen. Bewerber wollen ihre diesbezüg-
lichen mit den gehörigen Belägen versehenen
Gesuche bis zum 1-ten September c. an den
unterzeichneten Güterdirektor einreichen.
Kenntniß der deutschen Sprache ist erforder-
lich.

Specht
Güterdirector.

Haszonbérbeadás.

A néhai Jelenik-Almássy István hagyatéki tömegéhez tartozó Harságh, továbbá Ber-
zenke Janó községekben fekvő ingatlanok E. 1885. évi szeptember hó 16-ik napján,
reggeli 10 órakor, Dohay Sándor eperjesi kir. közjegyző úr irodájában tartandó nyilvános
arverésen hat és fél, esetleg kilencz és fél évre haszonbérbe adatni fognak.

Az árverési szándékok a harsághi birtokra nézve 400 frt, a berzenkei birtokra
nézve 200 frt banatpenzt kötelesek letenni az árverés megkezdése előtt.

Közlelőbbi értesítést nyerhetni Hedry-Jelenik Ernő úrnál Radácson (u. p. Szt.-
Imre) és Szmoligovics Szilárd, ügyvédi irodájában Eperjesen.

SSSSSS

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**,
Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma
916 dieser Branche. 50-30
Auskunft und Prospeete umsonst.

SSSSSS

Budapesti
KIÁLLITÁSI SORSJEGYEK á 1 frt

4000
nyeremény

100.000 ft
Főnyeremény
készpénzben csak 1% levonással

11 sorsjegy 10 frt
továbbá 20.000 frt 10.000 frt értékben

Kiállítási so-sjáték-kezelősége Budapest, Andrassy-út 43.

ANDÉL J.-féle

új felfedezett

TENGERTÚLI POR

pusztít 12-5

poloskát, bolhát, svábot, molyt, oroszbogárt
legyet, hangyát, pinczebogárt, madármolyt,
egyáltalában mindennemű rovat, — majd-
nem természetfölötti gyorsasággal és biztos-
sággal — olyformán, hogy a létező rovarkölt-
ésből még csak nyoma sem marad annak.
Valódi minőségben és olesó áron kapható:

Prága

ANDÉL J.-féle gyógyszerkereskedésében

13. „a fekete kutyához“ Hussutca 13.

Eperjesen:

Schmidt Károly

gyógyszerésznél.